Jean-Guy Lecat al frente de Woyzeck

Hace 60 años que Jean-Guy Lecat entró en el mundo del teatro ejerciendo todos los oficios, desde actor, director y escenógrafo hasta convertirse en uno de los más reputados especialistas en la concepción del espacio físico de la representación a nivel mundial. Con este bagaje aborda la creación de Woyzeck, una historia en la frontera de la Ilustración y la modernidad, con los ecos de la Revolución Francesa resonando en los campos de batalla de las revoluciones burguesas.

Bregado en batallas creativas junto a Beckett, Barrault o Brook, entre otros, Lecat se lanza a la puesta en escena del texto de Georg Büchner, considerada la obra fundacional del teatro moderno, como si le estuviera sacando brillo al espejo en el que se reflejan las brutalidades y miserias de la sociedad actual.

¿En qué campos de batalla se batía el soldado Woyzeck? ¿Qué movía a sus superiores a su sumisión química y psicológica? ¿Cómo aprovecha el poder la pobreza de un hombre para manipularlo y subyugarlo? ¿Tiene derecho a amar un desgraciado? ¿Por qué una mujer vale lo que vale su cuerpo? No hay respuestas. Los personajes no se comunican, no son lo que creen, no gobiernan su vida.

Basada en una historia real, la obra de Büchner trae hasta nuestros días los instrumentos de manipulación, los frentes de guerra, las pasiones humanas. Lecat desnuda el espacio para dar el protagonismo a la palabra, al valor de la poesía, a través de una creación que busca la radicalidad escénica, creando una compañía de intérpretes con trayectorias consolidadas puestos al servicio del teatro de la legua, sin oropeles, en una celebración de la tradición teatral a través de la modernidad. Woyzeck es una producción nacida para viajar, con un elenco políglota para que el espectáculo pueda ser vivido traspasando fronteras.

Karl Georg Büchner (1813–1837) fue un revolucionario, médico y dramaturgo alemán que, pese a morir prematuramente a los 23 años, es considerado uno de los grandes genios de la literatura universal. Su obra, de un marcado carácter político y de un realismo psicológico avanzado a su época, anticipó movimientos posteriores como el naturalismo y el expresionismo. Su figura se recuerda a través del prestigioso Premio Georg Büchner, el mayor galardón literario en lengua alemana.

A partir de los 17 años vive casi siempre entre Estrasburgo y Zürich, debido a la persecución política que sufría, donde terminó la carrera de Medicina y ganó una plaza de profesor.

Es autor de sólo tres obras teatrales: La muerte de Danton, Leonce y Lena y Woyzeck. Esta última no fue publicada hasta 1879 y no se estrenó hasta 1913. La primera representación España de Woyzeck fue en 1957 en Madrid. La primera representación en catalán fue en 1966 en Terrassa.

Johann Christian Woyzeck(1780-1824) Barbero hijo de barbero, Woyzeck deja Leipzig cuando debe enrolarse en el ejército, donde es sometido a todo tipo de vejaciones y donde tiene un hijo fruto de una relación extramatrimonial.

Una vez terminado su servicio en el ejército se reincorpora a la vida civil y mantiene una relación sentimental con una mujer que no le es fiel.

Preso de celos, asesina a la mujer con siete cuchilladas, es detenido, confiesa su crimen y su caso tiene una gran repercusión popular que traspasa fronteras. En 1824 es ejecutado,

en medio de una polémica judicial y científica, que plantea por primera vez la posible enajenación mental como eximente de responsabilidad.
Büchner conoce de cerca el caso a través de la biblioteca familiar dado que, entre otros científicos, su padre fue uno de los autores de artículos (era médico como él) que participaron en la controversia.

Jean-Guy Lecat

Empieza su carrera teatral en 1966, como escenógrafo, figurinista, jefe técnico, actor y director. La lista de los creadores con los que ha colaborado define una trayectoria que le ha llevado a ser la gran referencia mundial en la conceptualización del espacio escénico. Doctor Honoris Causa por su labor en arquitectura teatral, ha trabajado con Jean Vilar, Antoine Vitez, Jean-Louis Barrault, Samuel Beckett y, durante más de dos décadas, con Peter Brook, además de haber estado vinculado al Living Theater o la Mamá de Nueva York. En España ha colaborado en producciones de Mario Gas (el Mahagonny que ganó el premio Max) y con Oriol Broggi (en el TNC). De su mano Brook utilizó el Mercat de les Flors para “Carmen” y “Mahabharata” antes de convertirse en equipamiento teatral municipal.
Como director de escena ha participado en diversas producciones operísticas y en espectáculos de gran formato y, cada vez más, guiado por su tendencia a la búsqueda del espacio desnudo y la preeminencia del trabajo de los actores y el ritmo y la musicalidad.

Jean-Guy Lecat aux commandes de *Woyzeck*

Il y a 60 ans, Jean-Guy Lecat entrait dans le monde du théâtre, y exerçant tous les métiers — acteur, metteur en scène, scénographe — pour devenir, à l'échelle mondiale, l'un des concepteurs d'espaces scéniques les plus réputés. Fort de cette expérience, il aborde la création de *Woyzeck*, une histoire située à la frontière entre les Lumières et la modernité, où les échos de la Révolution française résonnent sur les champs de bataille des révolutions bourgeoises.
Aguerri par des aventures créatives aux côtés de Beckett, Barrault ou Brook, entre autres, Lecat s'attelle à la mise en scène du texte de Georg Büchner — considéré comme l'œuvre fondatrice du théâtre moderne — comme s'il polissait le miroir dans lequel se reflètent les brutalités et les misères de la société actuelle.
Sur quels champs de bataille le soldat Woyzeck combattait-il ? Qu'est-ce qui poussait ses supérieurs à le maintenir dans un état de soumission, tant chimique que psychologique ? Comment le pouvoir tire-t-il parti de la pauvreté d'un homme pour le manipuler et l'asservir ? Un malheureux a-t-il le droit d'aimer ? Pourquoi la valeur d'une femme se réduit-elle à celle de son corps ? Il n'y a pas de réponses. Les personnages ne communiquent pas, ne sont pas ce qu'ils croient être et ne maîtrisent pas leur propre vie.
Inspirée d'une histoire vraie, l'œuvre de Büchner fait résonner jusqu'à aujourd'hui les mécanismes de manipulation, les fronts de guerre et les passions humaines. Lecat dépouille l'espace pour laisser toute la place à la parole et à la puissance de la poésie. Il privilégie une radicalité scénique, réunissant une troupe d'interprètes chevronnés au service d'un théâtre itinérant et dépouillé de tout artifice — une célébration de la tradition théâtrale à travers le prisme de la modernité. *Woyzeck* est une production conçue pour voyager, portée par une distribution polyglotte, permettant ainsi au spectacle de franchir les frontières.

Karl Georg Büchner (1813–1837) fut un révolutionnaire, médecin et dramaturge allemand qui, bien que décédé prématurément à l'âge de 23 ans, est considéré comme l'un des grands génies de la littérature universelle. Son œuvre, au caractère politique marqué et empreinte d'un réalisme psychologique en avance sur son temps, a anticipé des mouvements ultérieurs tels que le naturalisme et l'expressionnisme. Sa mémoire est perpétuée par le prestigieux prix Georg Büchner, la plus haute distinction littéraire de langue allemande.
À partir de l'âge de 17 ans, il partage l'essentiel de son temps entre Strasbourg et Zurich, en raison des persécutions politiques dont il était victime ; c'est là qu'il achève ses études de médecine et obtient un poste d'enseignant.
Il n'est l'auteur que de trois pièces de théâtre : *La Mort de Danton*, *Léonce et Léna* et *Woyzeck*. Cette dernière ne fut publiée qu'en 1879 et ne connut sa première représentation qu'en 1913. En Espagne, *Woyzeck* fut représenté pour la première fois en 1957, à Madrid. La première représentation en catalan eut lieu en 1966, à Terrassa.

Johann Christian Woyzeck (1780-1824)
Barbier, fils de barbier, Woyzeck quitte Leipzig pour s'enrôler dans l'armée. Il y subit toutes sortes d'humiliations et y a un fils, issu d'une relation hors mariage.
Une fois son service militaire achevé, il retrouve la vie civile et entretient une liaison avec une femme qui ne lui est pas fidèle.

En proie à la jalousie, il assassine cette femme de sept coups de couteau ; arrêté, il avoue son crime. L'affaire suscite un immense écho populaire qui dépasse les frontières. En 1824, il est exécuté, au cœur d'une controverse judiciaire et scientifique qui soulève, pour la première fois, la question de l'aliénation mentale comme cause d'irresponsabilité pénale. Büchner connaît bien l'affaire grâce à la bibliothèque familiale, étant donné que son père — médecin, tout comme lui — figure parmi les auteurs d'articles ayant pris part à la controverse.

Jean-Guy Lecat

Il entame sa carrière théâtrale en 1966, en tant que scénographe, costumier, directeur technique, acteur et metteur en scène. La liste des créateurs avec lesquels il a collaboré témoigne d'un parcours qui a fait de lui la référence mondiale incontournable en matière de conception de l'espace scénique. Docteur *honoris causa* pour ses travaux en architecture théâtrale, il a collaboré avec Jean Vilar, Antoine Vitez, Jean-Louis Barrault, Samuel Beckett et, pendant plus de deux décennies, avec Peter Brook ; il a également été associé au Living Theatre et au La MaMa de New York. En Espagne, il a participé à des productions de Mario Gas (notamment *Mahagonny*, récompensé par un prix Max) et a travaillé avec Oriol Broggi (au TNC). C'est d'ailleurs grâce à lui que Peter Brook a pu utiliser le Mercat de les Flors pour *Carmen* et le *Mahabharata*, avant que ce lieu ne devienne un équipement théâtral municipal.

En tant que directeur de scène, il a pris part à diverses productions d'opéra ainsi qu'à des spectacles de grande envergure, guidé par une quête constante de l'« espace nu » et par la volonté de privilégier le travail des acteurs, le rythme et la musicalité.

Jean-Guy Lecat al capdavant de Woyzeck

Fa 60 anys que Jean-Guy Lecat va entrar al món del teatre exercint tots els oficis, des d'actor, director i escenògraf fins a convertir-se en un dels més prestigiosos en la concepció de l'espai físic de la representació a nivell mundial. Amb aquest bagatge aborda la creació de Woyzeck, una història a la frontera de la Il·lustració i la modernitat, amb els ressons de la Revolució Francesa ressonant als camps de batalla de les revolucions burgeses.
Bregat en batalles creatives juntament amb Beckett, Barrault o Brook, entre d'altres, Lecat es llança a la posada en escena del text de Georg Büchner, considerada l'obra fundacional del teatre modern, com si estigués traient brillantor al mirall en què es reflecteixen les brutalitats i misèries de la societat actual.
En quins camps de batalla es batia el soldat Woyzeck? Què movia els seus superiors a la submissió química i psicològica? Com aprofita el poder de la pobresa d'un home per manipular-lo i subjugar-lo? Té dret a estimar un desgraciat? Per què una dona val allò que val el seu cos? No hi ha respostes. Els personatges no es comuniquen, no són allò que creuen, no governen la seva vida.
Basada en una història real, l'obra de Büchner porta fins avui els instruments de manipulació, els fronts de guerra, les passions humanes. Lecat despulla l'espai per donar el protagonisme a la paraula, al valor de la poesia, mitjançant una creació que busca la radicalitat escènica, creant una companyia d'intèrprets amb trajectòries consolidades posats al servei del teatre de la llegua, sense oripells, en una celebració de la tradició teatral a través de la modernitat. Woyzeck és una producció nascuda per viatjar, amb un elenc políglota perquè l'espectacle es pugui viure traspassant fronteres.

Karl Georg Büchner (1813–1837) va ser un revolucionari, metge i dramaturg alemany que, malgrat morir prematurament als 23 anys, és considerat un dels grans genis de la literatura universal. La seva obra, d'un marcat caràcter polític i d'un realisme psicològic avançat a la seva època, va anticipar moviments posteriors com el naturalisme i l'expressionisme. La seva figura es recorda a través del prestigiós Premi Georg Büchner, el guardó literari més gran en llengua alemanya.
A partir dels 17 anys passa gairebé sempre entre Estrasburg i Zuric, a causa de la persecució política que patia, on va acabar la carrera de Medicina i guanyar una plaça de professor.
És autor de només tres obres teatrals: La mort de Danton, Leonce i Lena i Woyzeck. Aquesta última no va ser publicada fins al 1879 i no es va estrenar fins al 1913. La primera representació Espanya de Woyzeck va ser el 1957 a Madrid. La primera representació en català va ser el 1966 a Terrassa.

Johann Christian Woyzeck (1780-1824) Barber fill de barber, Woyzeck deixa Leipzig quan s'ha d'enrolar a l'exèrcit, on és sotmès a tota mena de vexacions i on té un fill fruit d'una relació extramatrimonial.
Un cop acabat el servei a l'exèrcit es reincorpora a la vida civil i manté una relació sentimental amb una dona que no és fidel.
Pres de gelosia, assassina la dona amb set ganivetades, és detingut, confessa el seu crim i el seu cas té una gran repercussió popular que traspassa fronteres. El 1824 és executat, enmig d'una polèmica judicial i científica, que planteja per primera vegada la possible alienació mental com a eximent de responsabilitat.

Büchner coneix de prop el cas a través de la biblioteca familiar atès que, entre d'altres científics, el seu pare va ser un dels autors d'articles (era metge com ell) que van participar a la controvèrsia.

Jean-Guy Lecat

Comença la seva carrera teatral el 1966, com a escenògraf, figurinista, cap tècnic, actor i director. La llista dels creadors amb què ha col·laborat defineix una trajectòria que l'ha fet ser la gran referència mundial en la conceptualització de l'espai escènic. Doctor Honoris Causa per la seva tasca en arquitectura teatral, ha treballat amb Jean Vilar, Antoine Vitez, Jean-Louis Barrault, Samuel Beckett i, durant més de dues dècades, amb Peter Brook, a més d'haver estat vinculat al Living Theater o la Mare de Nova York. A Espanya ha col·laborat en produccions de Mario Gas (el Mahagonny que va guanyar el premi Max) i amb Oriol Broggi (al TNC). Va de la mà que Brook va utilitzar el Mercat de les Flors per a "Carmen" i "Mahabharata" abans de convertir-se en equipament teatral municipal.

Com a director d'escena, ha participat en diverses produccions operístiques i en espectacles de gran format i, cada cop més, guiat per la seva tendència a la recerca de l'espai nu i la preeminència del treball dels actors i el ritme i la musicalitat.

Jean-Guy Lecat Takes the Helm of *Woyzeck*

Sixty years ago, Jean-Guy Lecat entered the world of theater, working in every capacity—from actor, director, and set designer to becoming one of the world's most renowned experts in the conceptualization of physical performance spaces. Drawing on this vast experience, he approaches the creation of *Woyzeck*—a story set on the threshold between the Enlightenment and modernity, with echoes of the French Revolution still resonating across the battlefields of the bourgeois revolutions.

Having honed his craft through creative collaborations with figures such as Beckett, Barrault, and Brook, Lecat now takes on the staging of Georg Büchner's text—widely considered the foundational work of modern theater—as if polishing a mirror in which the brutalities and miseries of contemporary society are reflected.

On what battlefields did the soldier Woyzeck fight? What drove his superiors to enforce his chemical and psychological subjugation? How does power exploit a man's poverty to manipulate and enslave him? Does a wretched soul have the right to love? Why is a woman's worth reduced to the value of her body? There are no answers. The characters fail to communicate; they are not who they believe themselves to be, and they have no control over their own lives.

Based on a true story, Büchner's play brings the mechanisms of manipulation, the front lines of war, and the depths of human passion into our present day. Lecat strips the stage bare, allowing the spoken word—and the power of poetry—to take center stage. His approach seeks a radical theatricality, bringing together a company of seasoned performers who dedicate themselves to a raw, unadorned form of theater—a celebration of theatrical tradition viewed through a modern lens. *Woyzeck* is a production designed to travel, featuring a multilingual cast that allows the performance to transcend borders.

Karl Georg Büchner (1813–1837) was a German revolutionary, physician, and playwright who, despite his premature death at the age of 23, is considered one of the great geniuses of world literature. His work—marked by a strong political character and a psychological realism that was ahead of its time—anticipated later movements such as naturalism and expressionism. His legacy is honored through the prestigious Georg Büchner Prize, the most significant literary award in the German language.
From the age of 17, he spent most of his time between Strasbourg and Zurich—a result of the political persecution he faced—where he completed his medical studies and secured a teaching position.
He authored only three plays: *Danton's Death*, *Leonce and Lena*, and *Woyzeck*. The latter was not published until 1879 and did not premiere until 1913. The first performance of *Woyzeck* in Spain took place in Madrid in 1957, while the first performance in Catalan occurred in 1966 in Terrassa.

Johann Christian Woyzeck (1780–1824), the son of a barber and a barber himself, left Leipzig upon being conscripted into the army. There, he was subjected to all manner of humiliation and fathered a child out of wedlock.
After completing his military service, he returned to civilian life and entered into a romantic relationship with a woman who was unfaithful to him.

Consumed by jealousy, he murdered the woman by stabbing her seven times. He was arrested and confessed to the crime; the case garnered widespread public attention, extending well beyond national borders. In 1824, he was executed—an event that sparked a legal and scientific controversy, raising for the first time the possibility that mental instability could serve as grounds for exemption from criminal responsibility. Büchner is familiar with the case firsthand, thanks to his family library; his father—who, like him, was a physician—was among the scientists who authored articles that contributed to the controversy.

Jean-Guy Lecat

He began his theatrical career in 1966, working as a set designer, costume designer, technical director, actor, and director. The list of creators with whom he has collaborated defines a career that has established him as the world's leading authority on the conceptualization of performance space. An honorary doctorate recipient for his contributions to theater architecture, he has worked with Jean Vilar, Antoine Vitez, Jean-Louis Barrault, Samuel Beckett, and—for over two decades—Peter Brook; he has also been associated with The Living Theatre in New York. In Spain, he has collaborated on productions by Mario Gas (notably *Mahagonny*, which won a Max Award) and with Oriol Broggi (at the TNC). It was through his influence that Peter Brook utilized the Mercat de les Flors for *Carmen* and *The Mahabharata*—long before the venue became a municipal theater facility.

As a stage director, he has been involved in various opera productions and large-scale shows, increasingly guided by his pursuit of a "stripped-back" (or "naked") space—one that prioritizes the actors' work, rhythm, and musicality.